ATLASUL LINGVISTIC AL DIALECTULUI AROMÂN, BAZĂ PENTRU CERCETAREA RAPORTURILOR AROMÂNO-ALBANEZE

CĂTĂLINA VĂTĂŞESCU

Ne propunem în cele ce urmează să continuăm prezentarea datelor[1] pe care le oferă *Atlasul lingvistic al dialectului aromân* (= ALAR)[2] asupra raporturilor lexicale şi semantice dintre dialectul aromân şi limba albaneză. Ne interesează cu precădere concordanţele semantice dintre cele două idiomuri.

1. Despre o serie de elemente din latină, moştenite de aromână şi împrumutate de albaneză, care prezintă sensuri apropiate sau identice, se poate presupune că au evoluat semantic sau că şi-au consolidat sensurile asemănătoare datorită vecinătăţii dintre aromâni şi albanezi.

1.1. Frecvenţa cu care verbul *alag* (< lat. **allargare*, Papahagi DDA[2]) apare cu sensul „je vais, je marche" ca sinonim al verbului *imnu* (< lat. *ambulare*, Papahagi DDA[2])[3] s-ar putea explica şi prin corespondenţa cu perechea de verbe din albaneză: *largoj* „a îndepărta" (refl. *largohem*) „mă îndepărtez, plec", derivat în albaneză de la *larg* adv. „departe", împrumut din latină[4] şi *ik* „a pleca, a merge" (de origine autohtonă)[5]. Hasdeu EMR s.v. *alerg* arată că şi în dacoromână pentru *alerg* se pot găsi contexte în care este sinonim cu *merg* şi *umblu*. Harta 220 *Umblu* din ALAR arată că *alag* este folosit singur în răspunsurile primite în două puncte de grai fărşerot din Albania (Fier, anchetă din 2008 şi Dúcasi, anchetă din 2002) şi alături de *imnu* în Pleasa (grai fărşerot; în răspunsul unui subiect ocazional; anchetă din 1968). *Aal'g*^{u} e singurul răspuns primit în două localităţi din Grecia, în grai

[1] Vezi Vătăşescu 2015: 254–259, articol în care am atras atenţia asupra inventarului şi repartiţiei elementelor lexicale albaneze intrate în dialectul aromân, aşa cum apar prezentate pe hărţile acestui prim volum al atlasului elaborat de N. Saramandu.

[2] Nicolae Saramandu, *Atlasul lingvistic al dialectului aromân*, volumul I, Editor: Manuela Nevaci, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2014, LIII + 470 p. + 60 ilustraţii + două hărţi generale.

[3] Papahagi trimite la expresia drom. *a-şi găsi alargul*, de la care derivă verbul *a alerga*, Puşcariu 1943: 285.

[4] Pentru comparaţia între drom. *a alerga* şi alb. *largoj* vezi CDDE, nr. 952.

[5] Pentru bibliografia explicaţiilor etimologice vezi Orel 1998: 154; este foarte probabil un cuvânt autohton; lipseşte la Demiraj 1997.

FD, XXXVI, Bucureşti, 2017, p. 215–221

BDD-A27553 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 12:54:13 UTC)

pindean (Vendişte[6], anchetă din 1998 şi Guduvazda, 1988) şi este adăugat, alături de *imnu* din răspunsul informatorului chestionat sistematic, de un subiect ocazional în Túria (grai pindean, anchetă din 1991). Tot în Grecia, *alag* apare alături de *imnu* în vorbirea aceluiaşi subiect şi nu a doi subiecţi diferiţi, în localităţile de grai pindean Livádi Olimpou (anchetă din 1984) şi Porói de Sus (anchetă din 1967). În Bujdóva, localitate din Bulgaria (grai grămostean, 1979), găsim *alác^{u}* în răspunsul ocazional, adăugat celui dat de informatorul obişnuit, care foloseşte *imnu*. Din cele 61 de puncte anchetate, în nouă apare *alag*. Ţinând seama de răspunsurile obţinute pentru atlas, menţinerea utilizării, chiar cu frecvenţă destul de scăzută, a verbului *alag^{u}* cu sensul „plec, merg, umblu”[7] s-ar putea explica şi prin existenţa corespondenţei cu albaneza.

1.2. Atlasul indică pe hărţile 57 *Faţă* (visage) şi 58 *Obraz* (joue) o interesantă concordanţă cu albaneza. Termenul pe care aromâna l-a moştenit din latină (*faţă*) şi cel pe care albaneza l-a împrumutat din latină (*faqe*) au constant sensul „obraz” (vezi harta 58 „obraz”). Deşi folosiţi şi cu sensul „visage”, atât arom. *faţă* cât şi alb. *faqe*[8] sunt concuraţi de sinonime. Urmărind harta 57, se poate observa că răspunsurile cuprind destul de frecvent – în loc de *faţă – prósup^{u}*, *suráte*, *grun^{u}*, *bazarétă*[9]. În Papahagi DDA[2] nu apare cu evidenţă structura semantică a cuvântului. Sensul „obraz” nu este glosat şi este greu de determinat concurenţa cu cele două sinonime la care se face trimitere, *prósup* şi *suréte* (sinonimia cu *grun^{u}* nu este indicată, deşi cuvântul este glosat, iar *bazarétă* lipseşte din dicţionar). De reţinut şi situaţia de pe cele două hărţi (58 şi 59), care se referă la „joue”: pentru „obraz” se răspunde aproape compact, indiferent de grai, cu termenul *faţă* (totuşi, în punctul 58, Selenița: *fáţă nastâŋga*, *fáţă nandrepápta* şi, la fel, în pc. 24, Corcea, grai fărşerot, notat în comentariile necartografiate, ALAR: 443; în pc. 59, Andon Poçi din Albania: *únâ parti di faţâ*, *dáu părţâ di faţâ* şi, la fel, în pc. 18, Nijopole, Macedonia, grai fărşerot, notat în comentariile necartografiate, ALAR: 443; în pc. 36 Aminciu, din Grecia: *gumitáte di fáţă*), iar pentru „buca obrazului”, pe harta 59, în răspunsurile primite apare aproape constant *bucă*. Excepţie fac localităţile din Albania şi cele din Macedonia şi Grecia aflate la graniţa cu Albania, unde se răspunde *bulcíiă*, *mbulcíe*, cuvânt împrumutat din alb. *bulçí* „buca obrazului”[10]: în graiul fărşerot (13. Beala de Sus, Macedonia[11], 14. Beala de Jos, Macedonia,

[6] Ar fi interesant de stabilit originea toponimului care pare a fi format dintr-o bază (*vend* „loc”) şi un sufix (*-ishtë*, *-e*) de proveniență albaneză; un apelativ *vendishte* (*vendishtë*), care să fi fost la baza toponimului, nu apare, însă, în dicţionarele explicative albaneze, iar în prezentarea localităţii (nr. 44, p. XLVII) este consemnată întâi varianta *Verdişte* (un derivat de la *verde*?).

[7] Caragiu 1997, s.v. *alergat*: *easti omu multu alâgatu, tu tutâ lumea* „este om umblat, în toată lumea”; *doamnâ alâgatâ* „doamnă umblată [în lume]”.

[8] FS 1980 s.v. *faqe* dă ca prim sens „obraz”, iar sensul „faţă” îl consideră colocvial.

[9] Răspuns primit în punctul 37, Diviaca, grai fărşerot din Albania, anchetă din 1999.

[10] Çabej 1976: 362 consideră termenul greu de explicat etimologic, dar îl apropie de *bulç* „burtă, umflătură”.

[11] În note (ALAR: 443) este consemnată şi sintagma: *umplu bulcíiă* „umplu buca obrazului”; propoziţia corespunde alb. *mbush bulçitë* „umplu bucile obrajilor” (FS 1980, s.v. bulçí).

BDD-A27553 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 12:54:13 UTC)

18. Nijopole, Macedonia, 20. Gramaticova de Sus, Grecia, 23. Pleasa, Albania, 24. Corcea, Albania, 25. Cândrova, Grecia, 37. Diviaca, Albania, 38. Fier, Albania, 58. Seleniţa, Albania), în graiul gabrovean (21. Nícea, Albania, 22. Greava, Albania), în graiul grămostean (27. Vlahoclisura, Grecia). Papahagi DDA[2] are numai adjectivul *bučicós* cu varianta *bulčicós* „plin, cărnos (despre faţă)", pe care îl compară cu alb. *bullçí* „mascellare"[12]. Atlasul documentează, astfel, răspândirea unui împrumut neînregistrat în dicţionarul lui Tache Papahagi şi dovedeşte o legătură strânsă între aromână şi albaneză în vocabularul referitor la „faţă" şi „obraz".

1.3. Capidan 1922: 511 include denumirea *merlu di faţâ* printre calcurile de sens şi de construcţie pe care aromâna le face după albaneză. Se îndoieşte, totuşi, de această explicaţie, din două motive: în *Dicţionarul* lui Daniil lipseşte expresia albaneză corespunzătoare, *mollë e faqesë*, ceea ce ar însemna că în graiul albanez din zona Moscopole nu exista; expresii asemănătoare sau identic construite există în limbile romanice (de ex. fr. *pomette*), ceea ce ar proba că e vorba de o metaforă general romanică[13]. Apariţia în toate cele 61 de puncte anchetate pentru ALAR (vezi harta 60, *Umărul obrazului*) – şi nu o pe o arie limitată la zona Albaniei şi regiunile vecine – a sintagmei *mer^{u} di fáţâ* este o dovadă în plus, importantă, că este vorba de o corespondenţă şi nu de o influenţă semantică a albanezei[14]. Aici trebuie adăugate răspunsurile de pe harta 190, *Podul palmei*. În albaneză, denumirea pentru această parte anatomică este derivatul diminutival de la termenul *mollë* „măr", *mollëzë* „merişor", care se foloseşte şi pentru umărul obrazului: *mollëza e pëllëmbës* (mărul (merişorul) palmei), *mollëza e gishtave* (merişoarele degetelor), utilizat şi absolut, *e prek me mollëza* „îl atinge cu merişoarele". Răspunsurile notate pe h. 190 sunt unitare: *mér^{u} di pálmâ* şi, mai rar, *mérlu di la mânâ*. Ele dovedesc o concordanţă între dialectul aromân şi albaneză, întărită de metafora iniţială *merlu di faţâ*, *mollë e faqesë*; se poate presupune că în aromână, după modelul albanezei, este completată perechea. De reţinut că în punctele de grai fărşerot (14. Beala de Jos, Macedonia, anchetă în 1974, 25. Cândrova, Grecia, 1967, 55. Moscopole, Albania, 2011) şi grămostean (8. Papaceair, Bulgaria, 1979)

[12] Nu este exclus ca varianta *bučicos* să se explice prin apropierea de *bucâ*. Çabej 1976: 362 preia datele din Papahagi şi nu observă nici el pătrunderea în aromână şi a termenului de bază. De reţinut existenţa dialectală în albaneză a unui adjectiv care trebuie să fi stat la baza adjectivului din aromână: *bulçik* „bucălat", *i bulçikët* „(despre fructe) foarte copt" (Çabej, *loc. cit*.). Interesant este, de asemenea, sensul secundar, colocvial al cuvântului albanez: „îmbucătură, înghiţitură, cantitatea de aliment sau de lichid pe care o cuprinde o parte a gurii" (FS 1980 s.v.). Aceleaşi sensuri, moştenite din lat. *bucca*, le are arom. *bucâ*, *bucă* (Papahagi DDA[2], Caragiu 1997, s.v. *bucă*).

[13] Nu trebuie uitat, însă, faptul că lat. *melum* (*malum*) s-a păstrat numai în română şi albaneză, iar. lat. *pomus*: *poma*, conservat în celelalte limbi romanice cu sensul „măr", a dezvoltat, tot numai în română şi albaneză, sensul general „fructă". Aşadar, metafora s-a realizat în aromână şi în albaneză cu material lexical diferit faţă de limbile romanice.

[14] Pentru corespondenţa dintre alb. *mollët e faqeve*, cu diminutivul *mollëzat* (*e faqeve*), şi drom. *merele obrazului* (= umerii obrajilor, pomeţii), arom. *mearile di faţă* vezi Brâncuş 1999, nr. 152.

BDD-A27553 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 12:54:13 UTC)

se răspunde chiar cu *mérlu di pulicár*, *mépu di pulicáp*^{u}, *mépu-a pulicápu*, *mérlu di pălicár*^{u}, care corespunde alb. *mollëza e gishtave* (= merişoarele degetelor).

2. O altă categorie de concordanţe este formată din evoluţii semantice asemănătoare sau identice ale unor termeni de origini diferite în aromână şi albaneză, dar referitori la aceleaşi obiecte.

2.1. Harta 256 *Febră* prezintă, pe o arie cuprinzând parţial Albania, Macedonia, Bulgaria şi Grecia (în apropierea Salonicului), o reţea destul de strânsă de răspunsuri în care este utilizat termenul *foc*, pl. *fócări*^{i}, *fócur*^{i} (la care am adăuga şi punctele în care s-a răspuns cu *căldúră*, *căldúr*^{i}). Papahagi DDA^{2} menţionează utilizarea la plural, *focuri*, ca având sensul „temperatură, febră”. Nicolae Saramandu notează în *Atlas* câteva puncte în care s-a răspuns cu singularul: 7 (Ubovo, Macedonia, grai grămostean, anchetă din 1974), 19 (Livezi, Grecia, grai grămostean, 1967), 58 (Seleniţa, Albania, grai fărşerot, 1993, 1996). În albaneză, cuvântul *zjarr* „foc” are sensul „febră”, utilizat fiind la singular (aşa cum precizează FS 1980). Urmărind materialul pe hartă, observăm că în Albania s-a răspuns cu pluralul *fócări* în Diviaca (pc. 37, anchetat în 1999) şi cu singularul la Seleniţa. În estul Albaniei, către Macedonia, este o zonă compactă formată de *căldură* (sing.) (Greava pc. 22 anchetat în 2007, Pleasa pc. 23 în 1969, Corcea pc. 24 în 1986) şi *căldúr*^{i} (pl.) la Nícea (pc. 21, anchetă din 2007). În celelalte puncte din Albania în care s-au primit răspunsuri apar *ĺávră* şi *temperatură*. În Macedonia şi Bulgaria, mai rar în Grecia, de regulă s-a răspuns cu pluralul *focuri*, *foacări mari* (în graiul grămostean la Blagoevgrad, Razlog, Batac, Bachiţa, Bujdova – unde s-a folosit şi *călduri* –, Şatra, Lopova, Târnova; în graiul fărşerot la Beala de Sus, Beala de Jos, Nijopole, Gramaticova de Sus, Cândrova; în graiul pindean la Turia şi în Gopeş şi Molovişte). Interesant este faptul că răspunsurile din Albania prezintă o zonă de centru şi de vest, în care este folosit *ĺávră*, zonă care este mărginită sus şi jos de răspunsul *fócări* şi *foc*. *Focuri* (şi mult mai rar *foc*) caracterizează Macedonia şi Bulgaria, unde nu s-au dat alte răspunsuri. La observaţii (ALAR: 461), N. Saramandu notează propoziţiile explicative: *árşu tu fócur* „am ars în focuri [= am avut febră mare]”, în pc. 15 (Gopeş, Macedonia), *árdi focu* „arde ca focul”, în pc. 31 (Deniscu, Grecia, grai grămostean), *árĭ fócurĭ* „are febră” în pc. 4 (Batac, Bulgaria, grai grămostean), *áre fócur* „are febră” în pc. 14 (Beala de Jos, Macedonia, fărşerot).

2.2. Sintagma *hicatu albu* (cu variantele *ĺícatu-aţel*^{u} *albu*, *albu ĺícat*, *ĺícatele aţele albele*), folosită pentru desemnarea plămânului (h. 151) corespunde denumirii din albaneză, unde *mëlçí*, termenul propriu pentru „ficat”, apare în sintagma *mëlçí e bardhë* (= ficat alb) „plămân”. *Atlasul* arată că în Albania s-a primit ca răspuns unic *ĺícat albu* în două puncte: Nícea şi Greava (grai grabovean, anchete din 2007). În alte şapte puncte s-a dat răspunsul *pălmună*, *plemână* etc. (Diviaca, Fier, Seleniţa, Pleasa, Moscopole, Corcea, Andon Poçi, toate de grai fărşerot), iar în alte trei (Ducasi, Péştan, Cútali) nu s-au dat răspunsuri. Sintagma *ĺícatu albu*, corespunzătoare alb. *mëlçí e bardhë*, apare şi în alte zece puncte din afara Albaniei:

BDD-A27553 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 12:54:13 UTC)

în graiul grămostean, la Blagoevgrad (Bulgaria, anchetă din 1967), Úbavo (Macedonia, anchetă în 1974; aici este al doilea răspuns, după *plămân*, şi este obţinut la sugestia anchetatorului), Cruşova (Macedonia, 1969); în cel fărşerot la Beala de Sus (Macedonia, 1974); în graiul pindean la Porói de Sus (Grecia, 1967), Véria (Grecia, 1974) şi Xirolivad (Grecia, 1967), ca şi în Gopeş (Macedonia, 1978; primul răspuns a fost *ĺicat*, la care subiectul a adăugat *ĺicatu aţel*^{u} *albulu*) şi Molovişte (Macedonia, 1997). Răspunsul *ĺicatu albu* apare într-o zonă destul de bine delimitată: estul Albaniei, Macedonia şi Bulgaria, Grecia (regiunea Salonicului). În toate celelalte puncte unde s-a răspuns, apare termenul *pălmună* (cu variante). Interesant este faptul că termenul *ĺicat* este în aromână moştenit (Papahagi DDA^{2} s.v.), pe când alb. *mëlçí* pare a fi un împrumut mai nou din italiană[15]. În albaneză, *mëlçí*, deşi este termenul propriu pentru ficat, poate forma o sintagmă paralelă cu adjectivul „negru” pentru a desemna acest organ. Leotti 1937 înregistrează exclusiv cele două sintagme ca denumiri anatomice: *mëlçi e bardhë* (= ficat alb) „plămân”, *mëlçi e zezë* (= ficat negru) „ficat”; utilizarea fără adjectiv lipseşte. Situaţia corespunde celei din meglenoromână: *alb drob* şi *negru drob* (informaţie conţinută de hărţile 151 *Plămân* şi 179 *Ficat* din ALAR). În aromână, pe harta 179 *Ficat* găsim răspunsul *ĺicatu-aţelu lailu* (*ĺicat*^{u} *laiu*; *lailu ĺicatu* etc.) în aceleaşi două puncte din Albania, Nícea şi Greava, şi în aceleaşi puncte din Macedonia, Bulgaria şi Grecia în care pe harta 151 a fost notat răspunsul „ficat alb” pentru „plămân”; lipseşte în Veria. Apare, în schimb, în trei puncte noi în care perechea „ficat alb” nu a fost înregistrată: Lopova (Bulgaria, grai grămostean, anchetă din 1967), Beala de Jos (Macedonia, fărşerot, 1974) şi Avdela (Grecia, pindean, 1998).

3. Răspunsul *cárñă di dinţ* din localitatea Diviaca (Albania, grai fărşerot, anchetă în 1999) traduce alb. *mishi i dhëmbëve* (= carnea dinţilor). În celelalte puncte de pe h. 117 *Gingie* se răspunde fie cu singularul, fie, mult mai frecvent, cu pluralul *ginĵi*.

4. Prin *Atlasul* său, N. Saramandu aduce fapte care pot lumina corespondenţe puţin cercetate până acum între dialectul aromân şi albaneză, care presupun influenţa aromânei asupra albanezei. Harta 61 *Palid*, *om palid* este omogenă. În toate punctele s-a răspuns cu numele culorii: *galbăn*, *galbin* (şi derivatele *gălbini*, *gălbănit*, *gălbinos*). Alb. *i*, *e gjelbër* (< lat. *galbinus*) are sensul „verde”, în vreme ce *i*, *e verdhë* (< lat. *viridis*) are sensul „galben”. Aromâna, ca şi dacoromâna, continuă cele două adjective din latină cu sensurile proprii: „galben”, respectiv „verde”. De notat, însă, că FS 1980 explică *i*, *e gjelbër* ca având al doilea sens „albastru, verzui”, sens sub care este inclusă expresia populară *u bë gjelbër në fytyrë* (= s-a făcut galben (palid) la faţă). Nu poate fi neglijată posibilitatea ca utilizarea frecventă în aromână a descendentului lat. *galbinus* cu sensul „palid” să fi influenţat asupra corespondentului alb. *i gjelbër*, adăugându-i sau întărindu-i acest sens.

[15] Etimologia a fost propusă de Meyer EWA: 271–272 şi acceptată de Orel 1998: 259.

BDD-A27553 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 12:54:13 UTC)

5. *Atlasul* dovedeşte că vorbitorii au conştiinţa legăturilor dintre cele două idiomuri. În observaţiile care însoţesc harta 249 *Spital* (ALAR: 249), N. Saramandu notează, de pildă, în pc. 13 (Beala de Sus, Macedonia) că „Subiectul afirmă că ar trebui să folosim termenul care provine din latină, pe care îl folosesc şi albanezii: *spital*[it]", iar pentru pc. 21 (Nícea, Albania) precizează că „subiectul afirmă că acelaşi cuvânt îl folosesc şi albanezii" (este vorba de *spital*). Răspunsurile cartografiate dovedesc răspândirea în Macedonia (deci şi la Beala de Sus) a împrumutului slav *bólniță*, iar în Albania a neologismului romanic *spital*, recomandat de cei doi subiecţi ale căror comentarii sunt notate.

6. În articolul de faţă ne-am propus să atragem atenţia asupra unei serii de corespondenţe semantice între aromână şi albaneză, pe care aşezarea pe hartă a materialului din graiurile aromâne le face evidente. De exemplu, hărţile despre *faţă*, *obraz*, *buca obrazului*, *umărul obrazului*, *ficat* şi *plămân* dovedesc paralelisme de sens interesante. Considerăm că nu este vorba de influenţă, ci de contacte – al căror nucleu apare în zona graiurilor aromâneşti vorbite în Albania, Macedonia şi Bulgaria (cu prelungiri în zonele apropiate din Grecia) – care întăresc conservarea unor sensuri moştenite în aromână şi împrumutate de albaneză din latină.

BIBLIOGRAFIE

Brâncuş 1999 = Gr. Brâncuş, *Concordanţe lingvistice româno-albaneze*, Bibliotheca Thracologica, XXX, Bucureşti.

Çabej 1976 = Eq. Çabej, *Studime etimologjike në fushë të shqipes*, II, *A–B*, Tirana.

Capidan 1922 = Th. Capidan, *Raporturile albano-romîne*, în „Dacoromania", II, p. 444–554.

Caragiu 1997 = Matilda Caragiu Marioţeanu, *Dicţionar aromân*, *A–D*, Bucureşti, Editura Enciclopedică.

CDDE = I.-A. Candrea – Ov. Densusianu, *Dicţionarul etimologic al limbii române. Elementele latine* (*A – Putea*), ediţie îngrijită şi studiu introductiv de Gr. Brâncuş, Editura Paralela 45, 2006.

Demiraj 1997 = Bardhyl Demiraj, *Albanische Etymologien*, Amsterdam – Atlanta, Rodopi.

FS 1980 = *Fjalor i gjuhës së sotme shqipe*, Tirana, 1980.

Hasdeu EMR = B.P. Hasdeu, *Etymologicum Magnum Romaniae*, ediţie îngrijită şi studiu introductiv de Gr. Brâncuş, Bucureşti, Editura Minerva, 1972–1976.

Leotti 1937 = Angelo Leotti, *Dizionario albanese italiano*, Roma, Istituto per l'Europa Orientale.

Meyer EWA = G. Meyer, *Etymologisches Wörterbuch der albanesischen Sprache*, Strasbourg, Trübner, 1891.

Orel 1998 = Vladimir Orel, *Albanian Etymological Dictionary*, Leiden – Boston – Köln, Brill.

Papahagi DDA[2] = T. Papahagi, *Dicţionarul dialectului aromân. General şi etimologic*, ed. anastatică, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2013.

Puşcariu 1943 = Sextil Puşcariu, *Etimologii şi notiţe etimologice*: ***alerga***, „Dacoromania", X, II, p. 285–286.

Vătăşescu 2015 = Cătălina Vătăşescu, *Elemente albaneze pe hărţile* ***Atlasului lingvistic al dialectului aromân***, „Fonetică şi dialectologie", XXXIV, p. 254–259.

BDD-A27553 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 12:54:13 UTC)

THE LINGUISTIC ATLAS OF THE AROMANIAN DIALECT AS A GROUND FOR A COMPARATIVE RESEARCH WITH THE ALBANIAN LANGUAGE

ABSTRACT

Our paper is intended to emphasize some semantic correspondences between Aromanian and Albanian, as shown by the linguistic maps of the most recently published source, ALAR (= *Linguistic Atlas of the Aromanian Dialect*).

Such correspondences are, in our opinion, the result not of the influence of one of the two idioms upon the other, but of the contacts established between the speakers in a central linguistic area comprising Albania, Macedonia and Bulgaria (with extensions in Greece). The revival of a series of Latin inherited words in Aromanian, upon an Albanian pattern (most frequently – but not always – filled with loanwords from Latin), is a consequence of those contacts.

Institutul de Studii Sud-Est Europene
al Academiei Române

BDD-A27553 © 2017 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 12:54:13 UTC)